

Sentencja

Wykładni dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek oraz Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, zawartego, zatwierdzonego i ratyfikowanego w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r. należy dokonywać w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, dokonującemu transpozycji tej dyrektywy do porządku prawnego danego państwa członkowskiego, które wyklucza ze swego zakresu stosowania umowę agencyjną, w ramach której przedstawiciel handlowy ma siedzibę w Turcji, gdzie prowadzi wynikającą z tej umowy działalność, a zleceniodawca ma siedzibę w omawianym państwie członkowskim, a tym samym w takich okolicznościach przedstawiciel handlowy nie może powoływać się na prawa, jakie omawiana dyrektywa gwarantuje przedstawicielom handlowym po rozwiązaniu takiej umowy agencyjnej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 414 z 14.12.2015.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 lutego 2017 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) – Zjednoczone Królestwo] – Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs/British Film Institute

(Sprawa C-592/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Podatek od wartości dodanej — Szósta dyrektywa 77/388/EWG — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. n) — Zwolnienie z podatku niektórych usług kulturalnych — Brak bezpośredniej skuteczności — Określenie usług kulturalnych zwolnionych z podatku — Uprawnienia dyskrecjonalne państw członkowskich]

(2017/C 112/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Strona pozwana: British Film Institute

Sentencja

Artykuł 13 część A ust. 1 lit. n) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, przewidujący zwolnienie „niektórych usług kulturalnych”, należy interpretować w ten sposób, iż nie ma on skutku bezpośredniego w takim sensie, że w braku transpozycji przepis ten nie może zostać bezpośrednio powołany przez instytucję prawa publicznego lub inną uznaną przez zainteresowane państwo członkowskie instytucję kulturalną, które świadczą usługi kulturalne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 27 z 25.01.2016.